

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 2. De consilio Iudæorum contra Dominum, ubi Iudas proditionem
suam aperuit. Quid nequius, quàm quod excogitavit caro & sanguis?
Eccles. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

In 1. parte, Feria 3. infra hebdomadam 4. post Epiphaniam.

Quanto te ipsum negligis, quasi non esses cum cæteris periturus, tanto te Christus doluit præ cæteris petituris.

In hac 2. parte, Feria 5. infra hebdomadam primam Quadragesimæ.

Præcipitatio animi in statu vitæ deligendo, præcipitium est animæ.

Non evitat præcipitium, sed mutat, quæ nimis præceps, nimis est lentus.

In hac 2. parte, in fine ubi de statibus, prima & secunda Consideratione.

Qui sibi palpat, quod non longè erret, periculosius sæpe errat, quam qui aberrat longius.

In 3. parte, Dominica 3. post Pentecosten.

Qua ratione fit, ut plures dici possint mali, quam bonæ arbores: eadem profus fiet, ni caveas, ut mala potius, quam bona sis arbor.

In eadem parte, Dominica 7.

Sicut prima & puerilis ætas index est securitæ vitæ præsentis: ita hæc vita præsens indicium est futuræ post æternitatis.

In eadem parte, In Nativitate S. Iohannis Baptista.

Verendum, ne quod tibi deest ad perfectionem, desit etiam ad salutem.

In 4. parte, Feria 2. infra hebdomadam 17.

CVM hinc ad usque Pascha, Veritates desumantur ex Consideratione Passionis Domini nostri: HÆC HEBDOMADE initium ducitur à Consilio Iudæorum contra Iesum, ubi Judas prodicionem suam aperuit. Tum in his pergitur, quæ Evangelica refert historia, usque ad sermonem Domini, peractâ cœnâ cum discipulis habitam; & eò præcipuè referuntur Considerationes, ut agnoscas Bonitatem Domini Iesu oppositam malitiæ Iudæorum, sicque ejus exemplo discas malum in bono vincere.

FERIA SECUNDA.

DE CONSILIO IUDÆORVM

contra Dominum IESUM:

ET DE CONSILIO DOMINI IESV,

pro salute Iudæorum, & nostra.

Dixit Iesus discipulis suis: scitis, quia post biduum Pascha fiet: & filius hominis tradetur, ut crucifigatur. Tunc congregati sunt Principes Sacerdotum, & seniores Populi in atrium Principis Sacerdotum, qui dicebatur Caiphas: & consilium fecerunt, ut IESUM dolo tenerent, & occiderent. Matth. 26.

VERITAS PRACTICA.

Quid nequius, quàm quod excogitavit caro & sanguis? *Eccles. 17.*

VERBA sunt Ecclesiastici, qua non modo aptè quadrant in Iudam & Iudaos, qui de perdendo Iesu consilium inierunt: quàm quidem impietate nihil nequius: sed in ipsas universim cogitationes humanas, qua sunt cogitationes Carnis & Sanguinis, & qua nisi coerceantur, in eandem cum Iuda & Iudais conspirant nequitiam, ut Dominum Iesum perdant. Ac proinde sic absolutè Veritas enuntjari potest:

Nihil nequius, quàm quod excogitat caro & sanguis.

RATIO EST. Quia nihil nequius, quàm de perdendo nobis Iesu cogitare.

Sed quod excogitat Caro & Sanguis, eò tendit, ut perdat in nobis Iesum.

Ergo nihil nequius, quàm quod excogitat Caro & Sanguis. Quod non tantum de impuris aut apertè pravis cogitationibus intelligas, sed de aliis inordinatis, quæ à quorvis procedunt homine, qui Caro & Sanguis dicitur a Christo Domino: Caro & Sanguis non revelavit tibi, id est, ulli homo: & ab Apostolo: Non acquievi Carni & Sanguini, id est, nulli homini.

Matth. 16

Galat. 1.

I. PUNCTUM.

SUperdictis vobis de facto à Judæis consilio contra Dominum, addenda sunt, quæ idem sanctus Evangelista scribit de Proditore Juda. Tunc abijt unus de duodecim, qui dicebatur Iudas Iscariotes, ad Principes Sacerdotum, & ait illis: Quia vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos, & exinde querebat opportunitatem, ut eum traderet. O quale consilium! quales nundinæ! qualis mercatura! ubi agitur de prodendo & vendendo Iesu! quale probrum sic vendi ab uno è suis! sic vendi adversariis! sic vendi tam vili pretio!

Quàm longè aliud eodem tempore cum suis Dominus inibat consilium, quo imminens suæ passionis tempus illis indicabat! quid nequius consilio Iudaorum, qui de prodendo Iesu deliberant? quid sanctius consilio Domini Iesu, qui de redimendis hominibus

sermonem habet, & diem statuit? Nonne hoc est bonitate cum malitia decertare? O quoties idem nobiscum agitur! o quoties caro, quoties ista pars animalis sua inicit consilia cum vitiis & concupiscentiis, quibus profectò in nobis periret Iesus, nisi bonus Iesus consilia illa destrueret, & meliora ipse statueret de salute nostra! O quam verè Sapiens, Quid nequius, quàm quod excogitavit Caro & Sanguis, cum eò tendant eæ cogitationes ut Iesum perdant.

Hoc modò est expendendum; ac primò illud, quàm sit nequam & impium supra omnem nequitiam & impietatem, de perdendo nobis Iesu cogitare! Nam præterquam quod tantæ est dignitatis, ut sit *Rex Regum, & Dominus dominantium*: Tantæ est insuper Bonitatis, ut ipsa sit Bonitas, nec alia in nobis vera possit esse bonitas, nisi per ipsum, *Qui, ut ait 1. Cor. 1. Apostolus, factus est nobis sapientia à Deo, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio. DE cuius plenitudine nos omnes accepimus: quia lex per Moysen data est, gratia & veritas per Iesum Christum facta est. QUI propter nos egenus factus est, cum esset dives, ut illius inopia divites essemus. QUI dedit semetipsum pro peccatis nostris, 2. Cor. 3. ut exiperet nos de presenti saeculo nequam, secundum voluntatem Dei, & Patris nostri. PER quem & habemus accessum per fidem in gratiam istam, in qua stamus & gloriamur in spe gloria filiorum Dei. IN quo ipse Deus benedixit nos in Eph. 1. omni benedictione spirituali in caelestibus. QUI Coloss. 1. est imago Dei invisibilis, primogenitus omnis creatura: quoniam in ipso condita sunt universa in caelis & in terra, visibilia & invisibilia, sive Throni, sive Dominationes, sive Principatus, sive Potestates; omnia per ipsum & in ipso creata sunt: & ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant. Et ipse est Caput corporis Ecclesia, qui est Principium, primogenitus ex mortuis, ut sit in omnibus ipse primatum tenens, quia in ipso complacuit omnem plenitudinem inhabitare, & per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinem crucis eius, sive qua in terris, sive qua in caelis sunt.*

Satisne hinc agnoscis, qualis quantuscumque sit Iesus? Satisne hinc intelligis, qualis sit ea cogitatio, quæ de illo perdendo formabitur, & quàm verè nihil illà iniquius & nihil nequius?

H. PUN-

II. PUNCTUM.

SED quod excogitat caro, eò tendit ut perdat in nobis Iesum.

Quidquid enim excogitat caro, nisi ratione temperetur & gratiâ, totum carnale est, peccatè totum vitiosum & inordinatum. *Cuncta*, inquit Scriptura, *cogitatio cordis intenta est ad malum, omni tempore.* Quod & ipse Apostolus in se sentiens; Ego, inquit, *carnalis sum, venundatus sub peccato.* Non enim quod volo bonum, hoc ago; sed quod odi malum, illud facio. Scio enim, quia non habitat in me; hoc est in carne mea, bonum. Invenio legem volenti mihi facere bonum, quoniam mihi malum adiacet: Condelector enim legi Dei secundum interiorem hominem; video autem aliam legem in membris meis, repugnantem legi mentis meae, & captivantem me in lege peccati, quae est in membris meis. Et alibi universim de nobis omnibus; *Caro, inquit, concupiscit adversus spiritum, spiritus autem adversus carnem: hac enim sibi invicem adversantur;* Unde evidenter patet, quòd quidquid sola caro excogitat, tam verè malum est, quàm verè repugnat hono.

Quòd verò tendat illud malum, ubinam terminentur illae carnis cogitationes, audi ex eodem Apostolo: *Prudentia carnis mors est, Sapientia carnis inimica est Deo: legi enim Dei non est subiecta.* Quænam est enim illa prudentia aut Sapientia carnis, nisi ejusdem cogitatio, & illa præcipuè, de qua loquimur, quæ excogitat commoda, lucra & emolumenta sua: Quomodo autem mors est, nisi quia perdit Iesum, qui est vita nostra, & qui quamdiu vivit in corde mors absit necesse est; aut si mors adsit, tam verò is pereat, quàm certum est, vitam simul & mortem non posse consistere? licet enim non omnis cogitatio carnis lethalis sit, ac proinde non ita Iesum ab anima fuget, quin per gratiam sanctificantem ibi remaneat; tamen de cogitatione carnis sicut de concupiscentia, & de concupiscentia sicut de igne sentiendum est, *qui nunquam dicit, sufficit*, ut est in Proverbiis. Sic *concupiscentia quasi ignis exardescit*, inquit Ecclesiasticus. Et rursum, *A scintilla una augetur ignis;* id est, ab una levi & veniali cogitatione facilis est progressus ad lethalem, qui sic à sancto Jacobo describitur: *Vnusquisque tenetur à concupiscentia sua, levi scilicet carnis cogitatione, abstractus & ille-*

Eus: deinde concupiscentia cum conceperit, parit peccatum, primò quidem veniale, tum quando consummatum fuerit, facillimè transit in mortale, & generat mortem. Sic ordinaria dispositio à veniali ad mortale peragitur, ut expressè docet sanctus Thomas, fatiq; esset ad nostræ propositionis evidentiam, ut sicut primæ carnis cogitationes tendunt in mortificationem, ita eò tendunt, ut perdat in nobis Iesum.

Adde illud verò, quòd cum permittitur carni, ut excogitet, quæ sibi sunt commoda & opportuna, totus in his cogitationibus sic homo vivit, & occupatur, ut verus ille homo vivat & regnet cum suis actibus, qui Novo repugnat & cõtradicit. Quis autem novo est repugnare homini, nisi tot ejus impedire vitales actus, quot Dominus Iesus in nobis exercuisset, nisi verus homo Illi repugnasset? Quæ perditio! quæ jactura! Vide infra Feria sexta & Sabbato Hebdomadæ Passionis; tum verò maxime in die Parasceves, Ubi quomodo per peccatum venundetur Christus, apertè declaratur. Interim verò hoc mirare, sic Judam sibi paulatim Dominum perdidisse. Neque enim cum primò Eum prodidit & ludæis vendidit, sic arbitrabatur condemnandum & crucifigendum, sicut post accidit. Cogitabat miser de una pecunia sibi comparanda, putabat se ludificaturum Judæos, tradendo illis Dominum, quem noverat satis potentem, ut se, cum vellet, ab eorum manibus eripere, sicut jam ante pluries, se ab eis eduxerat. Unde cum postea vidit re aliter agi, ac revera Christo parari Crucem & necem, tunc poenitentia ductus, retulit triginta argenteos, ut dicitur suo loco, quasi doleret factum, quod futurum nõ putabat, quo dolore ita exarsit, ut, quod ait sanctus Leo, *insurrexerit in semetipsum non judicio poenitentis, sed furore pereuntis, ut qui vidit Anihorem Intersectoribus vendidisset, in augmentum damnationis suae, etiam moriendo peccaret.*

Sic potro Iesus sensim perditur, cum quasi joco, aut non quasi malevolo animo, non nihil indulgentius sibi quis primò permittit, unde eò tandem abripitur, quòd se lapsurum nunquam putasset. Sic cum Isaac fratre debebat Ismael: sed ludus iste vocatur persecutio: jubet atque Ancilla & filius ejici, ne forte Mater & hæres Filius ab eis extrudantur, ut præclarè Apostolus, ad rem nostram.

III. PUNCTUM.

Quid nequius igitur, quam quod excogitavit Caro & Sanguis; Cum totum illud edentat, ut perdat in nobis Iesum, perdendo Grantias, seu quas vocant habituales, seu actuales, quibus in nobis habitat, & nobiscum vivit. Quam proditione & perditione quid damnosius? quid nequius? Nonne hoc est majus damnosum, quam si totum perderes mundum, inquit pius ille author, qui de Imitatione Christi est, qui & pergens in tam suavi materia: *Quid potest, inquit, mundus conferre sine IESU? Esse sine IESU, gravis est infernus, & esse cum IESU, dulcis est paradysus. Si fuerit tecum IESUS, nullus poterit nocere inimicus. Qui invenit IESUM, invenit thesaurum bonum, imò bonum super omne bonum, & qui perdit IESUM, perdit nimis multum, & plusquam totum mundum.*

Ibid. 2. c. 8.

Tob. 10.

Desse hanc jacituram, quam toties incurriti. Vide quibus lachrymis absentiam Filii Tobiae Mater deplorabat: *Heu Heu me, fili mi, ut quid te misimus peregrinari, Lumen oculorum nostrorum, baculum senectutis nostrae, solatium vitae nostrae, spem posteritatis nostrae: omnia simul in te uno habentes, te non debuimus dimittere a nobis. Nunquid major est IESUS Tobiae? Quia verò propter debitam aliquam pecu-*

niam recuperandam, missus erat domo a patre filius, audi iterum matrem, ut in illam pecuniam invehatur: *Nunquam fuisset ipsa paupertas nostra, ut divitias computavimus hoc, quod videbamus filium nostrum. Sic planè tibi in rem, quae causa peccati est, & per peccatum exclusi Iesu, sic tibi exardescendum & dicendum: Nunquam fuisset ista superbia, nunquam iracundia, pro qua Iesus a nobis dimissus est! ò insensate, à quo Iesus est ita pro-*

Ibid. 2.

Gal. 5.

Cave deinceps diligentius, quidquid à carne est, etiam si leve appareat. Perpende, quod in nobis, velut in templo Christus inhabitet; & sicut in templo immundum nihil tolerari debet, ita nec in corde tuo, quod tanti hospitis offendat oculos. Hinc enim non leve censendum est; unde Apostolus, *Quis consensus templo Dei cum idolis? vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero illorum Deus, & erunt mihi populus. Propter quod exite de medio eorum & separa mini, dicit Dominus, & immundum ne tetigeritis, & ego recipiam vos. O qualis illa benignitas, ut qui toties à nobis eiectus est, sic nos velit recipere! Tenui eum, nec dimittam.*

2. Cor. 6.

Cant. 3.

FERIA TERTIA.

DE COENA PASCHALIS AGNI,

Secundum legem moremque Iudaorum, à Christo Domino, cum Discipulis facta.

Ventes parate nobis Pascha, ut manducemus. Luc. 22.

VERITAS PRACTICA.

Voluntatis ejusdem est, nolle afferre scandalum: & sufferre vellet, si quando pravè accipitur.

ID EST,

Qua ex causa & ratione non est afferendum aliis scandalum, eadem prorsus est sufferendum, si forte alii pravè & iniquè accipiant. Nullos oportet offendere & scandalizare, quantum

in nobis est: At si sua sponte se ipsi scandalizent, non oportet propterea nos offendi.

RATIO est, quia vera causa, cur non est afferendum scandalum, est Charitas.

Sed illa ipsa Charitas excigit, ut sufferatur si pravè & iniquè accipitur.

Ergo quia ex causa & ratione non est afferendum aliis scandalum, eadem prorsus est sufferendum, si forte alii pravè & iniquè accipiant. Ac voluntatis ejusdem est illud nolle, & hoc velle. Qua tamen voluntas paucorum est.

I. PUN.